

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/87/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818200874
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7818200874.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu ČSOB Poist'ovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Žižkova 11, IČO: 31 325 416, zastúpeného Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners s. r. o. so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 10, IČO: 47 239 921, proti žalovanému L. L., P.. X.X.XXXX, Y. J. Č. XXX, o zaplatenie 3.547,91 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 5. augusta 2020 č.k. 5Csp/20/2018 - 379 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví uložil žalovanému povinnosť v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi 3.547,91 € spolu z úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.547,91 € od 27.6.2015 (výrok I/) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Súd tak rozhodol o žalobe žalobcu voči žalovanému uplatnenej titulom nároku žalobcu na náhradu vyplateného poistného plnenia (regresnom nároku poisťovne voči žalovanému), podanej na súd s tvrdením, že žalovaný, s ktorým žalobca dňa 2.2.2013 uzavrel zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 7007046871 za účelom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaného EČV: Z. XXX Y., spôsobil ako vodič tohto motorového vozidla dňa 4.5.2014 dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla s evidenčným číslom U. XXX, a keďže žalovaný porušil povinnosť podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „PZP“) a vznik škodovej udalosti písomne neoznámil žalobca, ktorý poukázal poškodenému poistné plnenie vo výške 3.547,91 €, si uplatnil voči žalovanému regresný nárok vo výške 100 % poistného plnenia výzvou na úhradu do 26.6.2015, ktorú žalovaný neuhradil, pričom súd týmto preskúmaným rozsudkom rozhodol potom, ako jeho predchádzajúci rozsudok vo veci zo dňa 5. augusta 2019 č.k. 5Csp/20/2018 - 306 zrušil Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30. decembra 2019 č.k. 1Co/254/2019-353 z dôvodu, že z rozsudku nebolo možné vyvodiť, ktoré konkrétne povinnosti uvedené v § 10 ods. 1 až 4 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov žalovaný porušil, ako i že súd nedal žalovanému žiadnu odpoveď na jeho tvrdenie v obrane, že žiadnu neporušil povinnosť a žiadnu škodu poškodenému nespôsobil, a súdne pojednávanie

dňa 19.11.2018 súd síce odročil za účelom predvolania a vypočutia svedka (č.l. 234 súdneho spisu), avšak na nasledujúce súdne pojednávanie dňa 5.8.2019 svedka nepredvolal (č.l. 296 súdneho spisu), k vykonaniu tohto dôkazu nepristúpil a v odôvodnení svojho rozsudku nijako svoj postup nevyšvetlil.

3. Po vrátení veci a vykonanom dokazovaní listinnými dôkazmi (zmluvou o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 7007046871 za účelom poistenia motorového vozidla EČV: Z. XXX Y., výpisom z účtu povinného, výzvou na zaplatenie nároku na náhradu poistného plnenia, správou od Policajnej inšpekcie v Lindau, likvidačným protokolom, dokumentáciou opráv), výsluchom strán sporu a svedkov, súd prvej inštancie zistil, že žalovaný uzatvoril dňa 2.2.2013 so žalobcom poistnú zmluvu č. 7007046871 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou osobného motorového vozidla Renault Laguna, ktorým spôsobil dňa 4.5.2014 dopravnú nehodu v Lindau (Bodamské jazero). Podľa správy Policajnej inšpekcie Lindau zo dňa 21.11.2014 účastníkom nehody bol L. L. N. Y. B., ktorí jazdili po Bregenzer Strasse smer jazdy smerom do centra mesta, pričom vodič L. L. zbadal príliš neskoro, že Y. B. musel z dôvodov zapríčinených dopravou brzdiť, a narazil do neho, vodič L. L. bol napomenutý a bola mu uložená pokuta 35 €. Z výpovede svedka Y. B. S. súd zistil, že v Lindau na Bregenzskej ulici bola zápcha, všetci čakali a zrazu zozadu do neho narazilo auto a spôsobilo škodu na jeho osobnom motorovom vozidle DACIA Logan vo výške asi 3.500 €, stanovenej v znaleckom posudku, ktorý si nechal vyhotoviť, pričom „o všetko sa postaral jeho advokát“ potom, ako svedok zavolať políciu, ktorá urobila záznam. Z výpovede svedka G. G., zaťa žalovaného, súd zistil, že išiel do Nemecka v aute spolu so žalovaným ako spolusediáci na mieste vedľa šoféra smerom do mesta, kde bola zápcha, auto pred nimi prudko zabrzdilo, do auta pred nimi nenarazili, potom prišla polícia, nič sa nestalo, a preto odišla preč, neskôr svedok uviedol, že do auta pred nimi narazili veľmi jemne, polícia neurobila žiadnu fotodokumentáciu a následne odišla preč, lebo vodič pred nimi idúceho auta mal už vtedy rozbité auto, nemal poistku a „tým spôsobom si to vlastne nechal opraviť“. Súd tiež zistil, že žalovaný bol výzvou na zaplatenie nároku na náhradu poistného plnenia zo dňa 14.5.2015 vyzvaný na úhradu sumy 3.547,91 € do 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy, žalovaný si výzvu neprevzal v odbernej lehote a tá podľa pripojenej doručky bola vrátená odosielateľovi dňa 11.6.2015.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. b) a c), § 4 ods. 4, § 10 ods. 1, 2, 3 a 4, § 12 ods. 1 písm. g) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších zmien a doplnkov (PZP), majú za preukázané, že žalovaný, ktorý uzavrel so žalobcom dňa 2.2.2013 zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, týmto motorovým vozidlom dňa 4.5.2014 v Nemecku zapríčinil dopravnú nehodu, pri ktorej spôsobil škodu na ďalšom motorovom vozidle, a vychádzajúc zo zistenia, že žalovaný vznik škodovej udalosti žalobcovi ako poisťovateľovi písomne neoznámil, súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný porušil povinnosť podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. PZP, a pretože žalobca za žalovaného poškodenému škodu uhradil, v rozsahu poistného plnenia žalobcovi vznikol nárok na refundáciu od žalovaného. Usúdil, že nárok žalobcu nie je premlčaný, pretože žalovaný, ktorý bol výzvou zo dňa 14.5.2015 vyzvaný na úhradu dlžnej sumy s lehotou najneskôr do 15 dní od jej doručenia, si výzvu neprevzal v odbernej lehote a žalobcovi bola vrátená dňa 11.6.2015, žalobca si tak mohol svoj nárok uplatniť prvýkrát na súde dňa 27.6.2015 a žalobca svoj nárok uplatnil v rámci všeobecnej premlčacej lehoty, lebo žalobu na súd podal dňa 23.3.2018. Dôvodiac, že žalovaný svoje tvrdenia v rámci obrany v spore nepreukázal, žalobe vyhovel. Žalobcovi súd priznal podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, platného k prvému dňu omeškania žalovaného, t.j. 27.6.2015, a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.547,91 € od 27.6.2015 do zaplatenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bol žalovaný povinný zaplatiť dlžnú čiastku.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil súd aplikáciou § 255 ods. 1 CSP a plným úspechom žalobcu v spore, ktorému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP namietajúc, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť v celom rozsahu. Zdôraznil, že je nesporné, že dňa 4.5.2014 ako vodič motorového vozidla spôsobil dopravnú nehodu v Nemecku, kde v kruhovom objazde sa dotkol úžitkového motorového vozidla, ale škoda nevznikla ani na úžitkovom motorovom

vozidle a ani na osobnom motorovom vozidle žalovaného, čo potvrdil aj svedok G. G.. Podľa názoru žalovaného o nehode nie sú žiadne relevantné záznamy, ktoré by poškodenie pred ním idúceho úžitkového motorového vozidla potvrdzovali alebo preukazovali a ak nejaký záznam z poškodenia existuje, je to klamstvo a podvod. Akcentoval opäť, že nehodu na príslušnej ČSOB Poistovni nenahlásil, nakoľko počas nehody nedošlo k žiadnemu poškodeniu vozidiel. Na záver žalovaný uviedol, že čo neurobil, nemôže uznať.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a zaviazal žalovaného k náhrade trov v odvolacom konaní v rozsahu 100 %. Upriamil pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. n. 3Cdo 326/2009, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.10.2011 sp. zn. 4Cdo 284/2010, ktorý bol publikovaný v zbierke rozhodnutí pod R 34/2013, a skutočnosť, že predmetom súdneho sporu je postih poistného plnenia (regres), t.j. nárok, ktorý nie je nárokom vyplývajúcim zo zmluvy, ani žiadneho iného dokumentu, ale originálny nárok žalobcu ako poisťovateľa, ktorý vychádza priamo zo zákona a akcentoval, že žalovaný v konaní rozporoval výlučne skutočnosť, že podľa jeho vyjadrenia on nemohol spôsobiť takúto škodu poškodenému, ale na podporu svojich tvrdení nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by nárok žalobcu spochybnil. Podľa názoru žalobcu spoľahlivo preukázal svoj nárok čo do právneho titulu ako i výšky, a to jednak skutkovými tvrdeniami a rovnako tak predloženými listinnými dôkazmi, keď v konaní zabezpečil na vlastné náklady aj úradný preklad policajnej správy, nakoľko táto bola v nemeckom jazyku, ako aj svedeckými výpoveďami. Akcentoval, že nemôže obstať tvrdenie žalovaného, že on ponúkol svoje vozidlo ku skúmaniu, keď žalovanému nič nebránilo zabezpečiť dôkaz znaleckým dokazovaním, nakoľko toto vozidlo sa po celý čas u neho nachádzalo, žalovaný nežiadal ani o predĺženie lehoty na vypracovanie takéhoto posudku, ani nepreukázal, že takýto mal v úmysle zabezpečiť (napr. potvrdením objednávky u znalca z príslušného odboru). Dodal, že žalovaný bol z hľadiska predkladania dôkazov nečinný, pričom toto v sporovom konaní nie je možné presúvať na konajúci súd, tak ako to navrhoval žalovaný. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu žalobca poukázal na svedecké výpovede svedka - poškodeného Y. B. S., ktorý vypovedal, že si dal zhotoviť znalecký posudok a škoda na jeho vozidla bola približne 3.500 €, a svedka G. G., zaťa žalovaného, ktorý najprv uviedol, že auto pred nimi prudko zabrzdilo, oni išli asi 5 km/hod, do auta pred nimi nenarazili a neskôr, že veľmi jemne narazili do auta pred nimi, pričom tieto svedecké výpovede sú podporené tiež listinnými dôkazmi, ktoré žalobca predložil súdu, najmä kalkuláciou opráv, fotodokumentáciou poškodeného vozidla, úradne preloženým zápisom dopravnej polície, a zo všetkých týchto listín vyplýva, že žalovaný spôsobil škodu poškodenému.

8. Odvolací súd (34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods.1, 2 CSP, z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods.1 písm. d) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

9. Odvolacie námietky žalobcu spochybňujúce správnosť výroku o vyhovení žalobe v celom rozsahu nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku a ani jeho zrušenie. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie, než ako rozhodol súd prvej inštancie. V danom prípade k zmene skutkového ani právneho stavu počas odvolacieho konania nedošlo, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje, rovnako ako i na správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), a preto len na zdôraznenie vecnej správnosti rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd dodáva nasledovné:

10. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. d) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nie je v posudzovanej veci naplnený.

11. Žalovaný totiž vo svojom odvolaní netvrdil a ani odvolací súd nezistil také vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody, a ktoré by súčasne mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie, ako napr. nesprávne realizovaná všeobecná poučovacia (manudukčná) povinnosť (§ 160 CSP). Žalovaný v odvolaní ani nenamietal a ani odvolací súd nezistil chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie strán sporu a ani iné nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, a ktoré by boli dôsledkom

takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, t.j. žalovaný v odvolaní netvrdil a ani odvolací súd nezistil také porušenie práv strany sporu, v dôsledku ktorého bola žalovanému ako strane sporu odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyrozumienia o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyrozumienia), v dôsledku ktorého by bol žalovaný ako sporová strana vylúčená z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a pod., neposkytnutie žalovanému poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 157 ods. 2 CSP), ale aj § 171 ods. 1 CSP alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 132 ods. 1 CSP), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, ani nešlo o rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 177 ods. 2 CSP), i keď pre to neboli splnené podmienky]. Žalovaný v odvolaní netvrdil a odvolací súd ani nezistil nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania) súdom prvej inštancie. Napokon odvolací súd nezistil (a žalovaný v odvolaní ani netvrdil) existenciu vady konania (dôkazného) spočívajúcej v tom, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP, napr. osoba, ktorá mala byť vylúčená ako svedok, bola vylúčená ako strana sporu, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozpore s § 204 CSP a pod.

12. V spornej veci sa žalobca svojou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 3.547,91 € s príslušenstvom a trovami konania na tom skutkovom základe, že žalovaný spôsobil dopravnú nehodu dňa 4.5.2014, pričom spôsobenú škodu vo výške 3.547,91 € uhradil žalobca zo zákonného poistenia poškodenému. Žalobca si následne uplatnil u žalovaného postih v žalovanej výške za to, že neohlásil nehodu písomne v zákonnej lehote tak, ako to ustanovuje § 10 ods. 1 písm. b) zák. č. 381/2001 Z. z. o PZP.

13. Z obsahu súdneho spisu je nepochybné, že žalobca sa domáha voči žalovanému postihového práva v zmysle § 12 ods. 2 písm. g) zák. č. 381/2001 Z. z. o PZP, ktorého povinnosťou bolo v spore preukázať splnenie podmienok § 12 zák. č. 381/2001 Z. z. o PZP, a v tomto smere tak zaťažovalo dôkazné bremeno žalobcu.

14. Ako správny vyhodnotil odvolací súd záver súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní preukázal svoj nárok, ak pritom súd vychádzal z medzi stranami nespornej skutočnosti, že žalovaný ako vodič spôsobil dopravnú nehodu, že pri dopravnej nehode došlo ku škode spôsobenej prevádzkou motorového vozidla žalovaného, ktorý v zákonnej lehote škodovú udalosť písomne žalobcovi nenahlásil, ako i že žalobca nahradil poškodenému spôsobenú škodu vo výške 3.547,91 €.

15. Odvolací súd konštatuje, že rozsudku súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 a nasl. CSP, ak súd vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu a obranu žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú, vychádzajúc z úsudku, že žalovaný v danom spore neuniesol dôkazné bremeno, ktorým sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v spore neboli preukázané jeho tvrdenia a z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je totižto umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola buď pre nečinnosť strany sporu (v dôsledku nesplnenia povinnosti uloženej strane sporu ust. § 132 ods. 1 CSP) alebo vôbec (objektívne vzaté) nemohla byť preukázaná, teda ak výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Na tomto mieste je odvolací súd v zhode so žalobcom v jeho písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného, že žalovaný v priebehu sporu rozporoval výlučne skutočnosť, že podľa jeho vyjadrenia on nemohol spôsobiť škodu poškodenému, ale na podporu svojich tvrdení nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by nárok žalobcu spochybnil, pričom potvrdil, že vznik škodovej udalosti žalobcovi ako poisťovateľovi písomne neoznámil, a to v situácii, ak je z obsahu spisu nepochybné, že žalovaný ako vodič spôsobil dopravnú nehodu dňa 4.5.2014, že pri nehode došlo k škode spôsobenej prevádzkou motorového vozidla a že spôsobenú škodu vo výške 3.547,91 € uhradil žalobca zo zákonného poistenia poškodenému a žalobca sa domáha voči žalovanému postihového práva v zmysle § 12 ods. 2 písm. g) zák. č. 381/2001 Z. z. o PZP z dôvodu, že žalovaný žalobcovi neohlásil vznik škodovej udalosti (dopravnú nehodu) písomne v zákonnej lehote tak, ako to ustanovuje § 10 ods. 1 písm. b) zák. č. 381/2001 Z. z. o PZP.

16. Zo všetkých uvedených dôvodov možno konštatovať, že žalovaným uplatnený odvolací dôvod a odvolacie námietky nie sú opodstatnené. Napadnutý rozsudok je vecne vo výroku správny, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania procesne úspešnému žalobcovi s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Žalovaný v odvolacom konaní úspech nemal, a tak mu náhrada trov odvolacieho konania nepatrí.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).